

[Finansministeren.]

dette Beløb som Ekstraskat, det er kun mindre Beløb, der kan være Tale om, mindre Udsving. Ja, hvis det er Tilfældet, vil jeg være betænkelig ved at gaa den Vej, det ærede Medlem her foreslaar. (*Korsgaard*: Det er Ministeren, der har foreslaaet den.) Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har svært ved at høre paa andre. Han siger, at Finansministeren har Pligt til at høre efter, hvad der bliver sagt, Finansministeren har Pligt til at gennemgaa Fortrykket, og kan han ikke gøre det selv, kan hans Sekretær gøre det, Ministeren har jo Adgang til at læse Fortrykket. Ja, det ærede Medlem skal nu ikke foreskrive, hvad en Minister skal og ikke skal. Det ærede Medlem kan kritisere, hvad der bliver sagt, udtale sin Tilfredshed eller Utilfredshed med, hvad der kommer frem, det maa han have Lov til, men det er nu engang ikke det ærede Medlem, der dirigerer Ministrene eller de øvrige Medlemmer i Salen og foreskriver, hvad de skal og ikke skal.

Det ærede Medlem, der baade er selvglad og selvklog og meget mere klog end alle vi andre tilsammen, kan jo sagtens staa her og tale om, at det er en foragtelig Stemmekøbspolitik, Regeringen fører; men jeg kunde ønske at spørge det ærede Medlem, om han er vant til at drive Stemmekøbspolitik, siden han altid tillægger sine Modstandere dette Motiv. Det ærede Medlem nikker — jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem er vant til at drive den Politik, og saa forstaar jeg bedre, at han ræsonnerer paa den Maade: som jeg gør, gør ogsaa de andre. Men det er nu en forkert Opfattelse, og han har ingen Berettigelse til at anlægge den.

Det ærede Medlem mente altsaa, jeg havde Pligt til at gennemgaa hele hans lange Tale i Gaar. Jeg skal oplyse, at jeg har ikke set Fortrykket før Kl. 12½ og har ikke naaet at læse det igennem, men selv om jeg havde læst det igennem, vilde jeg ikke være gaaet ind i en Forhandling om alle de Ting, det ærede Medlem talte om; han nævnte baade Forslag, der var forelagt Udvalget i Fjor, og et Forslag, som han venter Indenrigsministeren vil forelægge, og i denne Forbindelse talte det ærede Medlem om nogle Procenter, jeg ved ikke, hvor han har dem fra. Mener det ærede Medlem virkelig, at her, hvor vi staa i en Forhandling om foreliggende Lovforslag, skulde vi gaa ind i en Drøftelse om tænkte Forslag, Forslag, der vil komme engang i Fremtiden? Nej, jeg tror, det er bedst, vi holder os til, hvad der foreligger. Det synes jeg ogsaa

det ærede Medlem maa være enig med mig i, thi han sagde jo til sidst: Saa opremsede Finansministeren en Række Tal fra Forslag fra andre Partier, som, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Korsgaard, ikke betød noget, fordi Forslagsstillerne ikke havde Flertallet i noget af Tingene.

Det ærede Medlem siger altid, naar han taler om andre, at de opremsar Tal. Jeg gad vide, om der findes nogen værre Opremsning af Tal end den, det ærede Medlem præsterede i Gaar: Det var Opremsning af Tal, som man ikke var i Stand til at følge, hvis man ikke har den samme Begavelse som det ærede Medlem. Naar jeg nævnte de af Venstre forelagte Forslag, er det, fordi disse Forslag har været forelagt her i Tinget, vi ved, hvordan de ser ud, og saa er der Rimelighed i at tale om dem, og jeg ser nu ikke med den store Foragt paa Venstrepartiet, selv om det ikke har Flertal i noget af Tingene, som det ærede Medlem Korsgaard mener at jeg skulde gøre. Jeg behandler Venstre paa samme Maade som Det konservative Folkeparti; naar der foreligger Forslag her i Tinget, vil jeg gaa ind i Forhandlingerne derom, som jeg vil gøre om Venstres Forslag, og jeg agter ikke, selv efter det ærede Medlems Udtalelser, at afvise Forhandling om konservative Forslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg vil gerne begynde med at fastslaa, at det at karakterisere tilstedeværende Medlemmer som selvglade, selvkloge altsaa er en Karakteristik, der er virkelig god ministeriel kongelig socialdemokratisk Tone i denne Sal. Jeg erkender gerne, at der er noget, der hedder at være selvglad og selvklog. I den ret høje Alder, jeg nu har opnaaet, ved jeg, at denne Egenkab kan vise sig paa forskellig Maade; den kan vise sig ganske aabenbar, saa er den ikke nær saa slem, som naar den gaar under Masken: jeg er ikke selvglad, ikke selvklog; naar hele Tonen aander, at jeg ligegodt er selvklog, er det en Form for Hyklari, hvorom jeg har haft Lejlighed til at sige ved forskellige Lejligheder, at af alle Laster er Hyklari den værste. Om saa den højtærede Finansminister har den Last eller ikke, det kan der kun være een Mening om.

Men i øvrigt, det saglige, der indeholdtes i Finansministerens Tale, var ikke overvældende, og det maa egentlig forfærde, at en kongelig socialdemokratisk Finansminister mener, at hvad den næsten kongelig